

В И Н О Н Х .

Виноуз беше отъ Киприатъ острова (Къ-
роуз-адакъ) отъ единъ градъ, който се назовава-
ше Киттѣонъ, за това се и Киттѣонинъ назовава.
Перво беше търговецъ, а погль стана фѣлософъ: за-
чу като отхождаше веднѣжъ съ натоваренъ корабль
въ Адина, на край лиманатъ се потопи корабль мѹ,
и изрѣчи всичкото си имѣніе. Беше тогнѣа на 52.
годниъ. Но онъ никакъ се не сикорен за това, а
ми тѣтакъ се предаде на фѣлософско ученіе, и до
толкова прокопа, дѣто започна да учи съ дерзно-
востіе и съ голѣма слава на нѣкое мѣсто въ Ад-
на, кѣто се назоваваше Стед, и отъ това се на-
зоваваха ученицѣтъ мѹ Стойчески фѣлософи. Ад-
наитѣ го имаха на голѣма почитъ, и толкова
за вѣренъ, дѣто мѹ предаваха ключовѣтъ отъ ов-
цото сокровище. толкова много мѹ работаше сла-
бата, дѣто царѣтѣ на сиова время приходяха
отъ далечъ за да го видѣтъ, и да мѹ чѣтъ уч-
еніето. Учаше читоко една добродѣтель е добро
къ челоуѣцѣтъ, и токомо злодѣланіето е зло, а
дрѣгитѣ свѣтовни работы, каквото богатство, да
речемиъ, слава, и дрѣги такива, нѣто лошави, нѣто
добри: и какъ крайното благополучіе на челоуѣка